

697. Veckholms kyrka.

Litteratur: B 612, L 704. J. Peringskiöld, *Monumenta* 4, bl. 26; UFT h. 13 (1886), s. 321 f.

Avbildning: P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i *Monumenta* 4 och B 612).

Detta runstensfragment, som sedan länge är försvunnet, har enligt en anteckning på träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* funnits i »Weckholms östra kyrkemur innan till» (B 612: »Vapnehus»; L 704: »Ö. kyrkogårdsmuren»). Om andra gamla uppgifter om runstenar i Veckholms kyrka se U 694.

Inskrift (enligt B 612):

... tu : risn : stain : at · ailifr · fap : ur ... opn ...

... (le)tu ræisa stein at Æilifr, faður ...

»... läto resa stenen efter Eliv, fader ...»

Till läsningen: 6 n har på träsnittet bst endast t. h. om hst. Runan är givetvis felristad för a. Runorna 25—27 opn, som stå i en annan slinga, utgöra möjligen resterna av [k]opa[n] med samma felristningen n i st. f. a.

Om namnet Æilifr, som är väl styrkt i uppländska inskrifter (5 belägg), se Sm 16 och U 233.

698. Veckholms kyrka.

Litteratur: B 611, L 702. J. Bureus, Fa 6 s. 122 n:r 67 b (Caspar Cohl), Fa 5 n:r 459, Fa 10: 1 n:r 95, Fa 1 s. 101, Ff 6 n:r 179; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 4, bl. 26; O. Celsius, *Svenska runstenar* (Fm 60) 1, s. 415; N. R. Brocman, *Sagan om Ingvar Widtfarne* (1762), s. 204 f.; R. Dybeck, *Reseberättelse* 1860 (ATA); S. Bugge, *Bidrag til Tydning af de ældste Runeindskrifter* (i: *Tidskrift for Philologi og Pædagogik* VII, 1866, 1867), s. 337; UFT h. 13 (1886), s. 321; E. Brate och S. Bugge, *Runverser* (ATS 10: 1), s. 57; O. Montelius, *Svenska runstenar om färder österut* (i: *Fornvännen* 1914), s. 94, 95.

Avbildningar: J. Rhezelius, teckning (Fa 10: 1); Bureus, kopparstick (Ff 6 n:r 179); P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i *Monumenta* 4 och B 611).

De äldsta uppgifterna om denna sedan länge försvunna runsten omtala, att den har legat i vapenhuset. Fa 6: »Thetta ligger i Wehålz Woknehuss ... på ett annat stycke.» Fa 10: 1: »Wekol Sochn Sammastädes i wåkenhuset.» Ff 6: »Wekol S.ⁿ Wakhnuuset.» *Ransakningarna* lämna endast följande uppgift om runstenar i kyrkan: »Widh Kyrckian finnes een Runsteen liggiandes i Wopnehuset och een annan nyligen uthur Jorden optagen, men dheras bemerckelser weet ingen.» På träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* finnes en bläckanteckning: »Weckholms Wapnhus» (B 611: »Vapnehusdör»; L 702: »I vapenhusdörren»). Den i *Bautil* angivna platsen har av Brocman uppfattats som felaktig, se hans exemplar av *Bautil* (R 556 a), där han har med bläck ändrat »Vapnehusdör» till »Vapnehuset på Golfvet». Dybeck beklagar i sin reseberättelse 1860, att »Weckholms sockens märkligaste runsten ... hvilken legat i vapenhusdörren» icke kunde återfinnas, se U 694.

Inskrift (enligt B 611):

sufar lit : aristn · pin · afir · askir sun : sin : han · utfai : aliflainpi · frai ...

... let ræisa stein æftir Asgæir, sun sinn. Hann [uti fioll a Liflandi i liði Frøygæirs?].

»... lät resa stenen efter Åsger, sin son. Han föll ute i Livland i Frögers här(?).»